

og Danair um luttøku í flogferðsluni úr Føroyum, og at málið um at seta donsku flogferðslulógina í gildi í Føroyum var útsett til skilagóð loysn var funnin á konsessiósspurninginum aftaná 1. oktober 1985.

Um hetta mundi var tað felagið Danair, sum tey trý donsku flogfeløgini SAS, Maersk Air og Cimber Air vóru partaeigarar í, og sum hevði sum endamál at reka innanríkisrutuflogferðslu í Danmark vegna DDL, ið hevði einkarrætt til innanríkis rutuflogferðsluna í Danmark, eisini millum Danmark og Føroyar.

Danair átti ikki sjálvst flogfær, men hevði avtalur við SAS, Maersk Air og Cimber Air um at flúgva sína vegna. Maersk Air røkti rutuna millum Føroyar og Danmark vegna Danair.

Við kunngerð nr. 336 frá 11. juni 1976 hevði danska stjórnin tikið avgerð um, at einkarætturin hjá DDL at reka innlendis ella altjóða rutuflogferðslu í úr Føroyum skuldi halda uppat 1. oktober 1985. Frá hesum degi hevði eitt føroyskt flogfelag rætt til at søkja um loyvi til at flúgva rutuflogferðslu í Føroyum og/ella millum Føroya og umheimin.

Landsstýrið fekk seint á vári 1985 umsóknir frá tveimum føroyskum feløgum um loyvi til at flúgva rutuflogferðslu. Landsstýrið samtykti 7. november 1985 at útseta støðutakanina til tær báðar umsóknirnar frá føroyskum feløgum um loyvi til rutuflogferðslu til samráðingarnar við ríkisstýrið um flogmálið vóru loknar.

5. september 1985 hevði Lasse Klein, landsstýrismaður, fundir við Ferðslumálaráðið og seinni um dagin við Danair/Marsk Air. Við á hesum fundum vóru Jógvan Simonsen og Eyðfinnur Jacobsen.

Endamálið við fundinum við Ferðslumálaráðið var at fáa kunnleika um á hvønn hátt, donsku myndugleikarnir ætlaðu at viðgera umsóknir frá føroyskum flogfelag aftaná 1. oktober, meðan endamálið við fundinum við Danair/Maersk Air var at fáa greiðu á, um teir vóru sinnaðir fyri einum samarbeiði við eitt føroyskt felag, og hvussu eitt slíkt samstarv kundi hugsast at fara fram.

Flestu føroyingar mundu vera

samdir um, at neyðugt var hjá føroyingum sjálvum at hava ávirkan á, hvussu flogferðslan kundi skipast millum Føroyar og umheimin, tá hetta var mett sum ein uppgáva, sum hevði avgerandi týdning fyri tað føroyska samfelagið nú og í framtíðini.

Ferðslumálaráðið greiddi frá, at umsóknirnar fóru at verða sendar landsstýrinum til ummælis, áðrenn Ferðslumálaráðið gav tað formliga loyvi.

Á fundinum við Danair/Maersk Air segði stjórin fyri Danair, sum tá var Gunnar Thietz, at hann vildi leggja spurningin viðvíkjandi møguleikum samarbeiði við eitt føroyskt felag fyri romandi nevndarfund, sum fór at verða 18. september.

Stjórin fyri Maersk Air, sum tá var Bjarne Hansen, segði, at føroyarutan ikki kundi rekast við færri enn tveimum Boeing 737-200 flogfærum, og at eitt nýtt felag tí kundi rokna við at skula gera iløgur fyri umleið 500 mió. kr. Hann skoytti uppí, at varð stovnað eitt felags føroyskt/danskt felag, sum fekk alla konsessióninna, fór verandi konsess-

iónshavari helst at krevja samsýning fyri at lata rutuna frá sær.

Lasse Klein, landsstýrismaður, metti hereftir, at stórar peningaligar iløgur skuldu gerast, um føroyingar sjálvir skuldu taka lut í flogferðsluni, sum í øllum færum kom at draga landskassan sera klárt inn í myndina.

Sambært bókini Vága Samferðslusøga hevur Lasse Klein í Útvarpinum greitt frá, at hann eftir hetta legði eina frágreiðing fram á landsstýrisfundi, har hann mælti til ávisar mannagongdir at fara í holt við flogmálið, men at einki kom burtúrur hesum fundi.

Lassi vísti á, at flogferðslan til Føroya hesa tíðina var óstöðug, og flogfærini vóru ofta brúkt at flúgva suður til Miðjarðarhavið í staðin fyri at koma til Føroya. Stórt trýst lá eisini á Landsstýrinum at góðkenna príshækkingar, har avlopið á føroyaleiðini varð brúkt at gjalda hall á donskum innanlandsleiðum.

Eg var sannførdur um, at skuldu vit hava gott flogsamband, so var neyðugt, at vit føroyingar høvdu allan avgerðarrættin í okkara hondum. Eisini hevði tað stóran týdning, at

vit kundu útbúgva okkara egna fólk innan flogferðslu.

Lasse Klein heitti tí á Strandfaraskip Landsins at arbeiða við spurninginum um, hvussu føroyingar skilabest kundu fáa avgerandi ávirkan á flogferðsluna millum Føroyar og umheimin. Strandferðslan setti ein arbeidssból, sum var mannaður við Jógvani Simonsen, sála, leiðara av tyrlutænastuni, grannskoðaranum Carl Vilhelm Weihe, sála og Eyðfinni Jacobsen, advokati.

Jógvan Simonsen fór miðvíst í holt við at kanna um og hvørjir møguleikar vóru í okkara grannalondum at finna flogfeløg, sum høvdu færleika og vilja til at taka upp samstarv við føroyingar um hesa uppgávu.

Aftaná at Jógvan hevði havt samband við fleiri flogfeløg í okkara grannalondum, vísti tað seg, at Ingolf L. Nielsen, sum var nevndarformaður í danska flogfelagnum Cimber Air við heimstaði í Sønderborg, hevði hug at tosað nærri um samstarv við føroyingar, hóast Cimber Air eisini var partaeigari í Danair.

Jógvan mælti til at bólkurin fór

